

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9299/2025
16.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Милошевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Лазић, адвокат из ..., ради престанка и ради конституисања права стварне службености пролаза, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1495/24 од 03.04.2025. године, у седници одржаној 16.07.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1495/24 од 03.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1495/24 од 03.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1092/22 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке, одлучено је да престаје право стварне службености путног пролаза пешице, колима, трактором и пољопривредним прикључним машинама преко кп. бр. 819 КО ... (послужно добро у власништву тужиле) која се простире на северном делу те парцеле, а на скици судског вештака геодетске струке од 08.06.2023. године приказано као сиво обојена површина оивичена тачкама 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 и 20 установљена одржајем у корист кп. бр. 797, 796 и 820 КО ... (повласног добра у власништву тужене) и да ће ова службеност с моментом правноснажности пресуде престати. Ставом другим изреке, установљено је право стварне службености путног пролаза преко кп. бр. 793 КО ..., послужног добра у власништву тужиле у корист кп. бр. 797, 796 и 820 КО ..., повласног добра у власништву тужене и да ће ова службеност моментом правноснажности пресуде да се установи. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да се уздржавају од уласка, да не користе, држе и пролазе преко кп. бр. 819 КО ..., под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплате износ од 283.530,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1495/24 од 03.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужилца и утврђено да је престало право стварне службености преко кп. бр. 819 КО ... (послужно добро у власништву тужилца) установљено одржајем у корист кп. бр. 797, 796 и 820 КО ... (повласно добро у власништву тужене) и установљено право стварне службености преко кп. бр. 793 КО ... (послужно добро у власништву тужилца) у корист кп. бр. 797, 796 и 820 КО ... (повласно добро у власништву тужене), применом члана 49, 50, 51. и 58. Закона о основама својинскоправних односа. С обзиром на то да одлука о овом тужбеном захтеву зависи од утврђеног чињеничног стања, а нижестепени судови су на основу утврђеног чињеничног стања одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредби материјалног права, па узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку, то по оцени Врховног суда не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе нити ново тумачење права. Наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредности предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.09.2022. године. Вредност предмета спора је 105.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужених није дозвољена, са којих разлога је Врховни суд, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију нису били неопходни, са којих разлога је Врховни суд применом члана 154. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић